

Jag vet...
...och ändå

Dikter

Ingemar Härdelin

INNEHÅLL

Verklighet		Liv	
Sanning		Död	
Vad vet vi alla	9	Ett helt långt liv	59
Sanningen	10	Utsikten	60
Våra liv	11	I handens fårade diken	61
Vem är jag?	12	Jag tänder ett ljus	62
Tillvarons ofattbara slutenhet	13	Våga leva	63
Att se	14	I min ungdom	64
Ja visst är det sant	15	Från radion kommer toner	65
Stjärnornas tysta budskap	16	Besök av döden	66
Finns	17	Jag sprang ifrån min själ	67
Från livsträdets grenar	18	Ur intet	68
Offer	19	I askans glöd	69
Eufori	20	Trötta dagar	70
		Återvändandets hemligheter	71
Ord		Amatören	72
Det jag vill säga dig	25	Tonernas svängande luft	73
I dagens slammer	26	I mitt svarta skåp	74
Bakom orden	27	Mitt liv	75
Jag vill dela mina ord med dig	28	Drifter	76
Någoting långt därinne	29	Ålderns skumma ögon	77
Ett ovanligt möte	30	I sorlet av mitt liv	78
Ord	31	Kura skymning	79
Budskap	32	Väntan	80
Jag hörde en röst i natt	33	Vår	81
Instrumentet	34	Tonernas drivkraft	82
Fånga orden	35	Med blandade känslor	83
Det fria ordet	36	Cellon	84
Redundans	37	Musikupplevelse	85
Andlig föda	38	Att leva	86
Kontrapunkt	39		
		Drömmar	
		Dina ögons ansikte	91
		I dagens öga	92
		I den sömnlösa natten	93
		Kärlek	
		Relationer	
		Kärlek	97
		Spåri sanden	98
		Jag vet vem du är	99
		Elden	100
		Förbudet bröd	101
		Kärlekens källa	102
Kunskap			
Insikt			
Livets hav	43		
Styrka	44		
Närvaro	45		
I rummets raka begränsning	46		
Fönstret	47		
Kompassen	48		
Tallen	49		
Frågorna	50		
Tid	51		
Insikt	52		
Havet	53		
Min knutna hand	54		

Verklighet
Sanning

VAD VET VI ALLA

Vad vet vi alla
som tvingas segla
på tillvarons gigantiska informationsocean
med förbundna ögon?

Bilder i två dimensioner
med djupet dolt
för mänskligt öga
studsar i aldrig sinande ström
mot näthinnans tappar och stavar.
Inte ens i natten får vi vila
från drömmens påträngande budskap.

Vad lär vi
i ytornas skenbara värld?
Hur formulerar vi sanningar
tvådimensionellt?

Vi tror det vi inte ser!
Under
att mänsklig vittnesbörd blir trodd
när ifrågasättandet skulle vara
vår enda sanning.

SANNINGEN

Vi ser
men vad uppfattar vi?
Vi hör
men vad förstår vi?
Vi noterar
men hur handlar vi?

Under ytans skenbara tydlighet
göms en värld av hemligheter
i säkert förvar
för nyfikna blickar.

Från ögonconcentrats och örats labyrinter
till tolkningens och förståelsens smedja
i samstämmighet med det förflutna.

Därtill strömmen av nya impulser
så länge vi förmår.

Blunda!
I mörkret och tystnaden
ser du kanske bättre
utan det bländande ljuset,
hör du tydligare
de sanna ljuden,
anar du något annat
bortom räckhåll för dina sinnen.

En skugga av insikt
med betydelse för din framtid.
Ett embryo till förändring.
En cell i mognadens väv.

VÅRA LIV

I nuets
nyckfulla verklighet
bygger vi våra korthus.

I spekulatörens dimmiga landskap
söker vi sanningen.

I minnenas förgyllda verkstad
formar vi bilderna,
alltid starkt förskönade
eller brutalt förvanskade.

I drömmarnas motståndslösa sorglöshet
letar vi tillvarons mening.

När lever vi?

VEM ÄR JAG?

Vi är inte
vad vi tror att vi gör.

Från vårt inre
styr handlingar
till stordåd eller katastrof
allt efter omständigheterna.

Först efteråt kan vi begrunda
våra bevekelsegrunder
som alltid har sin rot
i överlevnadsstrategi.

Vem är jag
som gör det jag inte tror att jag har
och har det jag inte tror att jag gör?

TILLVARONS OFATTBARA SLUTENHET

Mina ofullgångna ögons sanningslängtan
färgar dagens vita strålar
purpurröda.

Innandörets hemlighet
fyller mina rum
med sin
gåtfulla närvaro.

Omtumlad,
i ödmjuk protest,
betraktar jag
tillvarons
ofattbara slutenhet.

ATT SE

Att se, men inte inse.
Att veta, men inte förstå.

Att inte se, men ändå inse.
Att inte veta, men förstå.

JA VISST ÄR DET SANT

Ja visst är det sant
att världen lider,
att hungern svider.
Men vad är relevant?

Och visst är det sant
att mörkret rymmer
all världens bekymmer.
Men vad är relevant?

Den frågan besvarar
nog inga på jorden
med mat uppå borden
– så länge den varar.

STJÄRNORNAS TYSTA BUDSKAP

I morgonrodnaden
möter jag dina ögon,
renade av nattens barmhärtiga filter.

En sekund,
och redan vet jag mer
än din sorgsna mun
försöker berätta.

I aftonrodnaden
möter jag dina ögon,
bländade av dagens obarmhärtiga ljus.

En sekund,
och redan vet jag mer
än vad din leende mun
försöker berätta.

I nattens mörker
söker jag dina ögon,
men det jag finner
är stjärnornas tysta budskap.

FINNS

”Finns”
är alltid relaterat till tiden.
Det existerar i stunden
eller i eoner,
i tanken
eller i det obeständiga tinget.

Vi hyser stor tilltro till ordet,
vill stundtals relatera det till oss själva,
i bunden form,
som om vi ägde det.

Ändå har vi det bara till låns
den sekund vi vandrar på planetens yta.

FRÅN LIVSTRÄDETS GRENAR

Från livsträdets grenar
faller, undan för undan,
de mogna frukterna
mjukt ner i min korg.

Där skördar jag
i tacksamhet och glädje
de gåvor
som ges just mig
under den långa vandringen.

OFFER

Begränsningen,
oändlighetens förutsättning.

Stundens potential är oändlig
trots sin begränsning.

I obegränsningens vanvett
skördas nya offer
varje dag.

EUFORI

Eufori
– kemi
vid eufoni.

Symfoni
– akustisk demoni
av geni.

Symmetri
– mänsklig mani
inuti.

Sorti
– deponi.

Ord

DET JAG VILL SÄGA DIG

Det jag vill säga dig
är redan sagt
av någon annan,
till någon annan
någonannanstans.

Ändå är det mina ord
som någon lånat
utan att fråga.